

69. 6.

MENSA LUBRICA

MONTGOM:

ILLVSTRISSIMO DOMINO

DÑO EDWARDO Baroni de Cherbury.

ROboreus longo se porrigit æquore Campus,
Adsimilis Mensæ Crebro Tibicine fultus,
Deviet à justæ nè quæ Libramine normæ:
Hunc (ubi sepositis placuerunt otia curis,
Et cœlere, suæ quibus est fiducia dextræ)

Pervolitant specie mummorum, argentea Turba
Orbiculi, & vario celebrant certamina cursu.

Romani credas spatium te cernere Circi,

Aut stadium Elei, lustro redeunte, Tonantis.

Utiq; Coloratas mirata est Roma Quadrigas,

Et Prasino, Venetôq; suo sua factio plausit:

Sic & nos piæ studia in contraria scindunt

Laminulæ, & teretis facies non una Metalli.

Hinc favor, & Partes, strepitu cava personat Aula.

Ira procul male suada, & Ravo gutture Rixa.

At Tu, qui primo ordiris certamine Mison,

Compressum extremis digitis, & pollice summo,

Deinde ita libratum tantundem ut distet ubiq;

A facie Tabulæ, vi prorsum impellito Discum,

Vi modicâ, namq; hic non bruto robore, quantum

Consilijs opus est. Leges ante omnia disce,

Et servare Modum. Nam si violentior ibit,

Emenso stadio præceps ruet, Alveus illum

Excipit extremæ commissus margine Mensæ,

Sandapilæ similis, duroq; immitior Orco.

Unde datur reditus nulli, sors omnibus una;

Seu plumbi ignavi Massa est, seu divitis Auri.

Sed neq; si pœnam meruit temeraria Virtus,

Segnities placeat, dextram comitatur inertem

Et pudor, & risus, castiq; infamia jactûs.

Est quæ transuersam distinguit Linea mensam,

Hanc superare tibi sit cura, nec ardua res est.

Namq; avido distat de quo modò diximus alveo,

Quantum bis Cubitus, pes ter repetitus, adæquat.

Nec septum hoc superasse sat est, contemnitur hoc
Qui timet, & tunc pavidus subsistit arenâ.

Pergendum porro; ille meus fervente Duello

Militet auspicijs, verè ille Argenteus orbis,

Et dignus splendore suo, qui Carcere pernix

Evolat, & (cursum accendens tenui stridore)

Lincolam post se linquit, neq; limine Campi

Contentus, summâ gaudet consistere Metâ.

Illum hostes oculo obliquo videre, graduq;

Deicere, & merito certant spoliare Triumpho:

Sed socij fido circumstant agmine, Terga

Claudentes, & utrumq; latus, vitamq; sodali

Morte suâ redimunt. Toto cum tinnula Campo

Bella sonant, Virtus, Dolus, Ars, Sors, omnia misce

Præcipue quando emissus Moderamine certo

Orbiculus, spatio summo sese insinuavit,

Distat ab extremâ bino quod Pollice, Mensâ,

Huic geminum decus, hic Miles duplicarius efficit

At si quis multum Virtuti fisus, & arti,

Fatalem Alveolum baud metuit, Tabulæq; supremæ

Hæsit, & cernulus subiectum despicit Orcum,

Intrepido vultu vestigia pendula librans;

Huic summum est pretium, Triplici hic præfulget honore

Qui si oppugnatus, nusquam statione recessit,

Servavitq; locum, neq; deflevère cadentem

Mærentes socij, plausu super æthera tollunt.

Stat juxta, & niveis Victoria concerepat alis.

Hos ego nec Manibus doctus, neq; ludere Musâ

Docte Baro expressi te fretus Apolline Versus.

D. T. C.

T. M. T.

OXONIÆ

Excudebat LEON. LICHFIELD Academicæ Typographus. A.